

ע"פ 7316/16 - משה יפת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7316/16

לפני: כבוד הנשיאה מ' נאור

המערער: משה יפת

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה בתל אביב-יפו מיום 6.9.2016 בתיק ת"ע 863-11-15 שניתנה על ידי כבוד השופטת ש' קריספין-אברהם

בשם המערער: עו"ד דוד גולן

פסק-דין

1. לפני ערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה בתל אביב-יפו (השופטת ש' קריספין-אברהם) מיום 6.9.2016 שלא לפסול עצמו מלדון בתיק תת"ע 863-11-15.

2. ביום 25.11.2015 הוגש נגד המערער כתב אישום בבית משפט לתעבורה בתל אביב-יפו בגין עבירה שעניינה נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף. ביום 17.3.2016 הודה המערער במיוחס לו בכתב האישום, וביקש לצרף שני תיקים נוספים שעניינם זהה, ושהיו קבועים בפני מותבים אחרים (תת"ע 6004-02-16; תת"ע 5342-01-16). על יסוד הודאותיו, הורשע המערער בשלושת התיקים. מועד הטעונים לעונש נקבע תחילה ליום 23.5.2016 אולם נדחה פעמיים

לבקשת סנגורו של המערער עד ליום 6.9.2016. ביום 15.8.2016 הגיש המערער בקשה לביטול הרשעה על מנת לצרף את התיק מושא הערעור לתיק אחר הקבוע בפני השופטת ע' יהב (תת"ע 9028-07-16), אשר גם בו הודה המבקש ואשר נקבע אף הוא לטיעונים לעונש. ביום 21.8.2016 דחה בית המשפט את בקשתו זו של המערער, ללא נימוקים.

3. ביום 6.9.2016, הוא המועד שנקבע לטיעונים לעונש, ביקש בא-כוח המערער כי בית המשפט יפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער. זאת, מאחר שלטענתו, דחיית בית המשפט את הבקשה לביטול הרשעה לצורך צירוף תיק מעידה על חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב כלפי המערער. במענה לשאלת בית המשפט מדוע לא צורף התיק הבודד לשלושת התיקים המאוחדים השיב בא-כוח המערער כי "עצם העובדה כי מותב זה חפץ בכך שהתיקים יצורפו לכאן ולא למותב אחר, לטעמו מצביע על אותו חשש שבהתקיימו ראוי שבית המשפט יפסול עצמו כדי שהצדק יראה" (עמוד 8 לפרוטוקול הדיון מיום 6.9.2016). התביעה מצידה טענה שאין כל עילה לפסילה.

4. בית המשפט דחה בהחלטה שניתנה בו ביום את בקשת הפסלות תוך שקבע:

"[...]"

ביום 15.8.16 הוגשה בפני בקשה לביטול הרשעה על מנת לצרף תיק זה (וכן את התיקים שכבר צורפו אליו) לתיק הקבוע בפני כב' השופטת יהב שמספרו 9028-07-17. התיק שבנדון עניינו עבירה מיום 18.7.2016 שכתב האישום בו הוגש ביום 26.7.2016 ולא ניתן כל הסבר מניח את הדעת מדוע לא יצורף אותו תיק בודד לשלושת התיקים המתנהלים כבר בפניי.

דחיתי את הבקשה והיום טוען הסנגור כי עצם דחיית הבקשה יש בה חשש ממשי למשוא פנים המצדיקה פסילתי מלדון בעניינו של הנאשם, שכן נראה, לכאורה, שבית המשפט מעדיף שהתיקים יצורפו אצלו ולא בפני מותב אחר.

מדובר בטענה שטוב היה לו הסנגור היה נמנע מלהעלותה בפרוטוקול, מדובר בטענה מקוממת, חסרת כל בסיס ענייני ומשפטי, והבקשה לפסילתי מלדון בעניינו של הנאשם, אין בה דבר מלבד ניסיון נוסף לדחות את הדיון.

איני נעתרת לבקשה".

על החלטה זו הוגש הערעור שבפניי.

5. המערער טען בערעורו כי בית המשפט דחה את בקשתו להורות על ביטול הרשעה לצורך צירוף לתיק אחר בלא כל נימוק, באופן המעיד כי בית המשפט חפץ שעניינו של המערער יידון דווקא בפניו, ולא בפני מותב אחר. לשיטת המערער, בכך גילה בית המשפט "חפץ אישי בעניינו של הנאשם, ודאי לא חיובי, ממנו זועק החשש למשוא פנים" (פסקה 6 להודעת הערעור). עוד טען המערער כי אין כל הסבר המניח את הדעת מדוע בית המשפט עומד על כך שהוא יהיה זה שיגזור את דינו של המערער ולא מותב אחר, וכי לנוכח המתואר קיים חשש סובייקטיבי למשוא פנים הפוגע במראית פני הצדק.

6. לאחר שעינתי בטענות המערער ובהחלטות בית המשפט לתעבורה אליהן הן מתייחסות, הגעתי למסקנה שיש

לדחות את הערעור, וזאת ללא צורך בקבלת תגובת המשיבה. כידוע, בהתאם לאמור בסעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, המבחן לפסלותו של שופט הוא קיומן של נסיבות אשר יש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים. דא עקא, שטענותיו של המערער בכל הנוגע לדחיית בקשתו לביטול ההרשעה לצורך צירוף תיק, הן טענות נגד החלטה דיונית שהתקבלה על ידי המותב. ההלכה היא, כי אין בהחלטות דיוניות, כשלעצמן, כדי לבסס עילת פסלות, לא כאשר מדובר בהחלטה יחידה ולא כאשר מדובר במספר רב של החלטות. זאת, שכן קבלת החלטות דיוניות במסגרת ההליך אינה יוצרת כשלעצמה חשש למשוא פנים (ראו למשל: ע"א 10619/02 בן עמי נ' קידר, פסקה 9 (30.12.2002); ע"פ 3504/92 הלפרן נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (28.10.1992); יגאל מרזל דיני פסלות שופט 178-174 (2006)). לפיכך, ככל שברצון המערער להשיג על החלטות דיוניות של בית המשפט עליו לערער על פי סדרי הדין הרגילים (ע"פ 6174/14 פרידמן נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (3.10.2014)), ואין מקומן של טענות אלו של המערער במסגרת ערעור על פסלות שופט. דומני שהסנגור הוא שצריך להסביר מדוע לא יצורף התיק הבודד לשלושת התיקים הנדונים בפני השופט ש' קריספין-אברהם, וטענתו שהבקשה הוגשה למותב באופן רנדומלי אינה משכנעת. מהלכיו של הסניגור מצביעים על ניסיון לבחור שופט או לדחות את מועד הדיון - ניסיון שאין בית המשפט חייב לקבלו.

7. עיינתי בהחלטותיו של בית המשפט ולא מצאתי כי עולה מהן דעה קדומה כלשהי מצדו של בית המשפט כלפי המערער או כי יש בהן להעיד על קיומו של חשש ממשי למשוא פנים כלפיו. גם לא מצאתי בנסיבות המקרה הצטברות של נתונים, המצביעה כשלעצמה על משוא פנים. כפי שכבר נקבע פעמים רבות בפסיקה, אין בתחושות סובייקטיביות כדי להקים עילת פסלות (ראו למשל: ע"פ 4304/13 זמיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (27.6.2013)). לפיכך, דין הערעור להידחות.

ניתן היום, י"ז באלול התשע"ו (20.9.2016).

ה נ ש י א ה